

Formulář pro uplatnění připomínek, stanovisek a názorů

NÁZEV NÁVRHU OPATŘENÍ KE KONZULTACI:

Záměr uložit v rámci univerzální služby povinnost poskytovat zvláštní cenové plány

Čj.: ČTÚ-23 344/2022-610

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE DOTČENÉHO SUBJEKTU:

Obchodní firma / název / jméno a příjmení: O2 Czech Republic a.s.

IČO (bylo-li přiděleno): 60193336

Kontaktní osoba (vč. telefonního čísla a adresy elektronické pošty):

Ing. Miloš Koděra, 271 464 631, milos.kodera@o2.cz

DŮVĚRNOST POSKYTNUTÝCH INFORMACÍ:

Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“) bude považovat zde poskytnuté informace za důvěrné, pouze pokud je dotčený subjekt označí jako důvěrné nebo jako obchodní tajemství.

Český telekomunikační úřad si vyhrazuje právo použít poskytnuté údaje, s výjimkou údajů označených jako důvěrné nebo jako obchodní tajemství, a tyto údaje též uveřejnit podle Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací na diskusním místě.

Pokud dotčený subjekt označí připomínku, popřípadě její část, za důvěrnou nebo jako obchodní tajemství, pak taková připomínka nebude uveřejněna na diskusním místě. Obdobně se postupuje i v případě stanovisek a názorů.

Připomínky, které nebudou uveřejněny na diskusním místě, se podle čl. 9 odst. 3 Pravidel Českého telekomunikačního úřadu pro vedení konzultací na diskusním místě nevypořádávají.

I. PŘIPOMÍNKY K JEDNOTLIVÝM ČÁSTEM/USTANOVENÍM NÁVRHU OPATŘENÍ:

1. Podmínky, které Úřad hodlá stanovit v rámci plnění povinnosti zvláštních cen – bod I) – zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu

Návrh na doplnění, změnu, zrušení nebo nahrazení textu ustanovení návrhu opatření:

Vypustit z podmínek poskytování zvláštní (univerzální) tarif definovaný v bodě I) podmínek, které ČTÚ hodlá stanovit v rámci plnění povinnosti zvláštních cen.

Odůvodnění:

1.1 Absence zákonného zmocnění ČTÚ

ČTÚ v návrhu záměru uložit v rámci univerzální služby povinnost poskytovat zvláštní ceny („dále jen US ZCP“) přistoupil na rozdíl od dlouholeté formy uložení této univerzální

služby k definici zvláštního (univerzálního) tarifu. Ze záměru přitom není zřejmé, na základě jakého zákonného ustanovení má ČTÚ v úmyslu tuto povinnost při poskytování této dílčí univerzální služby uložit ani z jakého důvodu tak činí. V záměru se totiž ČTÚ odvolává pouze na § 43 odst. 2 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoEK“), který se však jednoznačně váže na poskytovatele univerzální služby podle § 38 odst. 2 písm. c) ZoEK (speciálně vybavených koncových zařízení) nikoliv na poskytovatele podle § 38 odst. 3 a i v případě, že pomíneme formu, kterou ČTÚ k naplnění tohoto ustanovení zvolil, **nemá ČTÚ zákonné zmocnění tento tarif při uložení US ZCP stanovit**. Případné zachování tohoto zvláštního (univerzálního) tarifu v podmínkách US ZCP by tak představovalo ohrožení jejího fungování a představovalo riziko soudních sporů.

Z dikce § 39 odst. 13 ZoEK navíc plyne, že ČTÚ teoreticky může přistoupit k přímému určení ceny (tedy určení konkrétního cenového tarifu, jak navrhuje) až teprve v momentě, pokud by nedošlo k výběru poskytovatele univerzální služby ve výběrovém řízení:

§ 39

(13) Nepodá-li žádný podnikatel přihlášku do výběrového řízení ve lhůtě podle odstavce 7 nebo nebude-li vybrán žádný subjekt pro nesplnění podmínek účasti nebo pro nevyhovění kritériím hodnocení žádostí, Úřad uloží rozhodnutím povinnost poskytovat univerzální službu podniku s významnou tržní silou nebo, neexistuje-li na relevantním trhu podnik s významnou tržní silou, uloží tuto povinnost subjektu, který nejlépe vyhovuje kritériím hodnocení žádostí. Úřad současně rozhodnutím stanoví v souladu s § 45 cenu, za jakou bude v takovém případě univerzální služba poskytována. Úřad provede kvalifikovaný odhad předběžné výše čistých nákladů.

Nad rámec těchto skutečností, které samotné postačují na nutnou akceptaci této připomínky a odstranění zvláštního (univerzálního) tarifu, však uvádíme další odůvodnění, proč by tato forma stanovení speciálního tarifu nebyla obhajitelná.

1.2 Absence zdůvodnění a argumentace

ČTÚ nepředkládá žádné zdůvodnění ani argumenty, proč je na rozdíl od předchozích rozhodnutí nutné takový tarif vedle státního příspěvku dle Nařízení vlády č. 500/2021 Sb. stanovit, respektive zdůvodnění omezil na konstatování, že „Úřad vyhodnotil všechny výše uvedené skutečnosti (tedy předpokládaný nárůst počtu oprávněných osob a zvýšenou administrativní zátěž, nutnost zajištění dostupnosti služeb s cílem omezit riziko úplného sociálního a ekonomického vyloučení a potřebu možnosti výběru mezi službami a poskytovateli) a dospěl k závěru, že je k naplnění účelu univerzální služby nutné vedle stávající možnosti uplatnění cenového zvýhodnění ve výši podle Nařízení zajistit i existenci konkrétního tarifu, který pokryje základní potřeby oprávněných osob.“ To je vzhledem k tomu, že se fakticky jedná o cenovou regulaci na maloobchodním trhu extrémně vágní a naprosto nedostatečné zdůvodnění, které nemůže v právním státě a na společném regulovaném trhu Evropské unie obstát. Navíc toto odůvodnění z pohledu jednotlivých použitých argumentů při bližším zkoumání naprosto selhává.

1.2.1 Předpokládaný nárůst počtu oprávněných osob

Nárůst počtu oprávněných osob plyne z jejich nové definice, kdy jsou nově podle ZoEK zahrnuty osoby s nízkými příjmy. **Naprosto tedy není zřejmé, jak nárůst počtu oprávněných osob, kterým argumentuje ČTÚ, souvisí a ospravedlňuje zavedení**

zvláštního (univerzálního) tarifu do stávajícího systému poskytování měsíční slevy ve výši 200 Kč z komerčně dostupných tarifů. Samozřejmě nemůže obstát ani případný argument ČTÚ, že je to právě zavedení osob s nízkými příjmy do systému, který vyvolává tuto potřebu. ZoEK ani související podzákoné předpisy zcela správně nerozlišují mezi osobami se zdravotním postižením a nízkými příjmy, když je stanoví na roveň jako osoby se zvláštními sociálními potřebami a oběma kategoriím, pokud je tak můžeme vůbec nazývat, přiznává měsíční slevu 200 Kč z komerčních tarifů dle jejich výběru. Tento systém pro zdravotně postižené osoby přitom funguje po mnoho let a ČTÚ nikdy nepřišel s návrhem, že je potřeba zavést zvláštní (univerzální) tarif.

ČTÚ tedy nepředložil žádnou analýzu ani důkazy, co se oproti minulosti změnilo tak výrazným způsobem, že je nutné stávající systém doplnit o zvláštní (univerzální) tarif, který naopak ještě počet osob čerpajících zvláštní cenový plán dále zvýší. ČTÚ by tímto návrhem zcela jistě výrazně umocnil již tak zvýšený dopad na státní rozpočet zavedením této novinky, pro kterou však nemá ospravedlnění.

1.2.2 Zvýšená administrativní zátěž

Argumentace ČTÚ, že zvýšená administrativní zátěž vyvolává potřebu zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu je zcela scestná. V tomto případě neexistuje naprosto žádná souvztažnost, že zvýšená administrativní zátěž vyvolává potřebu zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu nebo že jeho zavedení jakkoliv administrativní zátěž sníží. **Zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu by vyvolalo naopak ještě větší administrativní zátěž z důvodu jeho předpokládaného masivního využití především sociálně slabými osobami s nízkými příjmy, ale i zdravotně postiženými oprávněnými osobami. Zbytečně zvýšená administrativní zátěž je přitom nežádoucí pro celý proces poskytování univerzální služby, jak na straně poskytovatele univerzální služby a oprávněných osob, tak na straně státních orgánů.**

1.2.3 Nutnost zajištění dostupnosti služeb s cílem omezit riziko úplného sociálního a ekonomického vyloučení

Tento argument ČTÚ je opět zcela lichý, když je vyvrácen výše k bodu 1 týkajícím se předpokládaného nárůstu počtu oprávněných osob. **Pokud ČTÚ v minulosti při obdobných přezkumech univerzální služby došel k závěru, že je třeba US ZCP uložit dle stávajícího systému tj. měsíční slevu 200 Kč z komerčních tarifů dle výběru oprávněných osob, tak dnes ČTÚ nemůže tvrdit, že je nutné systém doplnit o zvláštní (univerzální) tarif v podobě, jak jej navrhl.** Situace na trhu elektronických komunikací z pohledu ekonomické dostupnosti komerčních tarifů a jejich hodnoty v celkovém ekonomickém koši spotřeby ohrožených skupin obyvatel jde přesně opačným směrem. Ceny tarifů stagnují nebo klesají, resp. do jejich parametrů jsou přidávány typicky větší objemy minut, SMS a hlavně dat. Pokud ceníkové položky některých tarifů rostou, tak jen velmi málo, v řádu desetikorun měsíčně. **Za situace, kdy ceny všech možných energií, vody a dalších položek rostou ve výdajích domácností o stovky a tisíce Kč měsíčně, tak těžko může ČTÚ ze stavu trhu elektronických komunikací dovodit, že je potřeba zavést zvláštní (univerzální) tarif, který bude pro oprávněné osoby znamenat měsíčně zcela nulový výdaj, protože jinak bez nulového výdaje za služby elektronických komunikací by existovalo riziko jejich úplného sociálního a ekonomického vyloučení z fungování v občanské společnosti. To je ze strany ČTÚ argumentace, která nedává žádný ekonomický smysl.**

Tato fakta jsou dobře viditelná na následujících statistických datech. Pokud domácnosti na telekomunikační služby vynakládají cca 2,5 % ze svých celkových výdajů a tato položka na rozdíl od ostatních výdajů klesá, tak naprosto není zřejmé, kde by byla ta potřeba pro zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu.

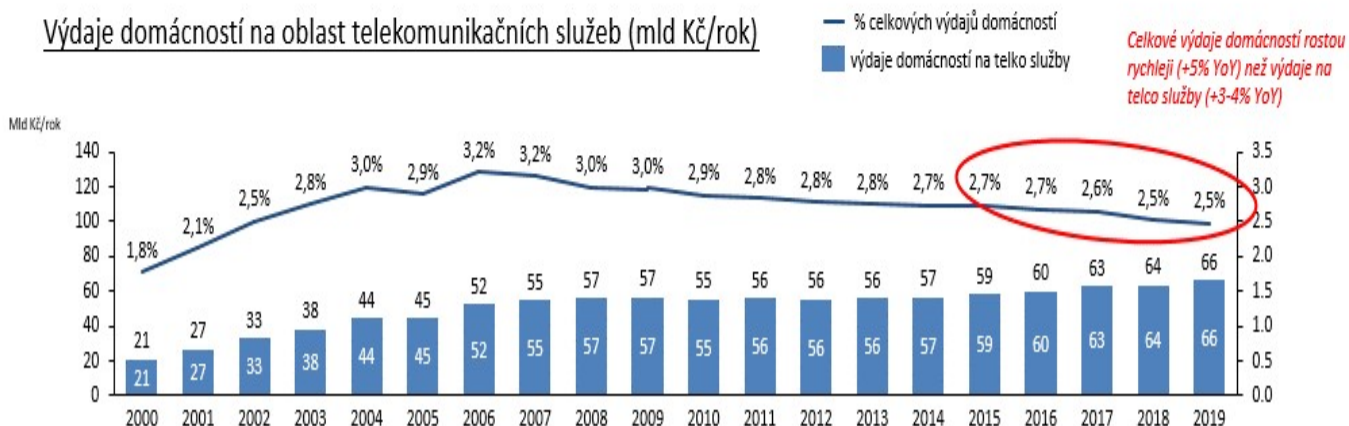
Domácnosti dávají aktuálně cca 2,5% ze svých výdajů na telekomunikační služby

	2000	2005	2010	2015	2019
Telefonní vybavení	15%	10%	8%	6%	13%
Telekomunikační služby	85%	90%	92%	94%	87%

Výdaje domácností na oblast telekomunikací (HW+služby, mld Kč/rok)

Výdaje domácností na oblast telekomunikačních služeb (mld Kč/rok)

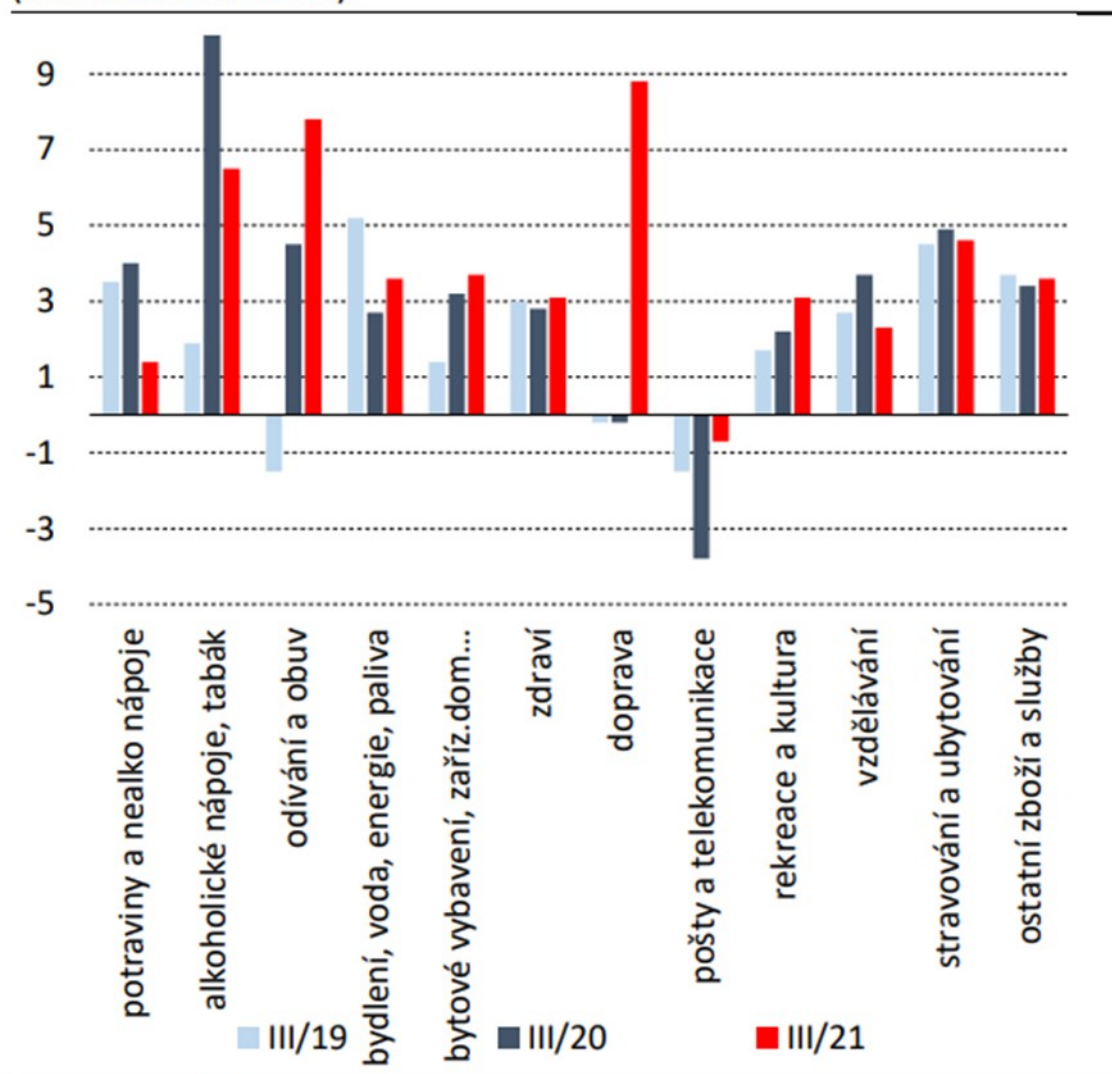

Zdroj: Český statistický úřad, částky obsahují DPH

Z vývoje výdajů domácností (podle dostupných dat ČSÚ) je tedy vidět, jak podíl výdajů domácností na telekomunikace v čase oproti jiným službám klesá. Přestože nejsou k dispozici data za rok 2020 a 2021, je zřejmé, že jde o setrvalý trend. Zároveň podle § 45 ZoEK má ČTÚ sledovat cenovou dostupnost, s ohledem na spotřebitelské ceny, inflaci a průměrnou mzdu obyvatel – všechny tyto ukazatele mluví proti regulaci v podobě zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu.

Jak je vidět také z následujícího grafu, tak ceny v odvětví telekomunikací jako v jediném odvětví za poslední tři roky klesají.

Vývoj spotřebitelských cen dle odvětví (meziroční změna v %)

Pramen: data ČSÚ, graf MPO

Zdroj: Zpráva MPO – [Analýza vývoje ekonomiky ČR, prosinec 2021](#)

To, že ceny v sektoru telekomunikací nerostou, ale klesají nebo stagnují dokládají i analýzy Ministerstva práce a sociálních věcí:

K meziročnímu přírůstku úhrnného indexu spotřebitelských cen přispěly (vzhledem k výše uvedeným skutečnostem) jednotlivé agregované oddíly spotřebního koše následovně:

Rozklad úhrnného meziročního indexu spotřebitelských cen v roce 2021	3,8 %
Pořadí oddílů podle výše vlivu (v procentních bodech):	
Doprava	+0,9
Alkoholické nápoje, tabák	+0,7
Bydlení, voda, energie, paliva	+0,7
Odívání a obuv	+0,3
Rekreace a kultura	+0,3
Stravování a ubytování	+0,3
Bytové vybavení, zařízení domácnosti, opravy	+0,2
Ostatní zboží a služby	+0,2
Potraviny, nealkoholické nápoje	+0,1
Zdraví	+0,1
Pošty a telekomunikace	0,0
Vzdělávání	0,0

Zpracováno z dat ČSÚ

Zdroj: Zpráva Ministerstva práce a sociálních věcí "Analýza vývoje příjmů a výdajů domácností ČR v roce 2021 a predikce na další období"
<https://www.mpsv.cz/web/cz/analyza-vyvoje-prijmu-a-vydaju-domacnosti-cr-v-roce-2021-a-predikce-na-dalsi-obdobi>

Inflace naopak roste a tím ještě devaluje stagnující nebo spíše klesající ceny (ve vztahu ke spotřebované jednotce), průměrná mzda roste. Naopak, náklady společnosti O2 s inflací a růstem cen energií zásadně rostou. To mluví naprosto proti uložení jakékoliv povinnosti speciálního tarifu.

1.2.4 Potřeba možnosti výběru mezi službami a poskytovateli

ČTÚ odůvodňuje návrh na zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu potřebou možnosti výběru mezi službami a poskytovateli. Přitom zavedení jednotného povinného univerzálního tarifu s jednotnými parametry napříč potenciálními poskytovateli univerzální tarify jde přesně proti tomuto argumentu, který se pokouší ČTÚ využít, protože pro oprávněné osoby by pak bylo zcela jedno, u kterého poskytovatele univerzální služby by jej čerpali. Naopak stávající systém, kdy mají oprávněné osoby možnost výběru ze všech komerčních tarifů u poskytovatele nebo více poskytovatelů univerzální služby dává těmto osobám tu potřebnou svobodu volby. V případě, že by finální podmínky ZCP obsahovaly

i zvláštní (univerzální) tarif, tak to minimálně na společnost O2 (ale předpokládáme, že i na další potenciální poskytovatele univerzální služby) bude působit natolik odrazujícím dojmem, že se nakonec nemusí výběrového řízení na určení poskytovatele této univerzální služby vůbec zúčastnit.

ČTÚ by tak nakonec získal mnohem menší počet poskytovatelů univerzální služby než by měl v případě vyhlášení výběrového řízení bez tohoto zvláštního (univerzálního) tarifu a možná by dokonce musel přistoupit k výběru a určení jen jednoho nevhodnějšího poskytovatele univerzální služby, jak předpokládá ZoEK v případě nevýběru poskytovatele/poskytovatelů v rámci výběrového řízení, čímž se by možnost výběru pro oprávněné osoby naopak zúžila. Z toho plyne, že ani tento argument ČTÚ pro zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu nefunguje, resp. funguje, ale zcela opačně čili na podporu nezavedení tohoto tarifu do univerzální služby.

1.3 Časová rizika a ekonomická náročnost (neefektivnost) implementace

Případná implementace takového zvláštního (univerzálního) tarifu by byla velmi časově náročná. Proces implementace by mohl začít až po určení této povinnosti a již nyní je jasné, že by se to v žádném případě nepodařilo stihnout do 1. 1. 2023. Navíc by šlo o velmi nákladný proces vyžadující mimo jiné změny v IT, na back office i front office u poskytovatele univerzální služby. To vyvolává otázku přiměřenosti takového regulačního zásahu ze strany ČTÚ a čeho tím chce ČTÚ dosáhnout, když ve stávajícím systému již existuje sleva 200 Kč měsíčně z jakéhokoliv komerčního tarifu operátora a bude to tak i nadále. Přitom prostým zjištěním z aktuální situace na trhu musí být ČTÚ známo, že v nabídce mobilních operátorů a MVNO se již nyní vyskytují komerčně dostupné tarify s podobnými parametry za podobnou cenu, jak nyní navrhuje ČTÚ uložit jako povinnost.

V případě zavedení takového zvláštního (univerzálního) tarifu by výrazně narostla administrace na straně poskytovatele univerzální služby i státních orgánů, zejména ČTÚ, ale i dalších institucí spojená s ověřováním oprávněnosti nároku u osob uplatňujících nárok na tento tarif. Přitom ČTÚ deklaruje, že jeho cílem je snížit administrativní náročnost na všech stranách spojenou s poskytováním této univerzální služby. Samozřejmě existuje silný předpoklad, že nemalá část osob by se pokusila získat nárok na tento bezplatný tarif podvodným způsobem a bylo by potřeba dopředu vyvinout, připravit a vyzkoušet bezpečnostní mechanismy pro eliminaci těchto podvodů na straně poskytovatelů univerzální služby i státních orgánů, což je v daném časovém okně do konce roku 2022 se všemi nutnými procesními kroky k určení poskytovatele univerzální služby zcela nemožné. Dokonce i v případě přechodu od čestných prohlášení k prokazování nároku na základě dokumentu vydaného orgánem veřejné moci (nutná změna ZoEK a podzákoných předpisů) by existovalo riziko zneužití a podvodů u části osob s nárokem na tento zvláštní (univerzální) tarif.

1.4 Arbitrární stanovení obsahu zvláštního (univerzálního) tarifu bez analýzy dat

Dále není zřejmé, jakým způsobem došel ČTÚ ke specifikaci tohoto tarifu. Omezil se opět jen na stručné konstatování, že „Ze struktury jednotlivých tarifů využívaných těmito osobami a jejich celkové oblíbenosti lze učinit představu o takovém nastavení vzájemného poměru jednotlivých služeb (volání, SMS, data), které nejlépe uspokojuje jejich komunikační potřeby.“ Z tohoto konstatování nevyplývá, že by ČTÚ disponoval daty o využívání mobilních služeb oprávněných osob, ale naopak že ke specifikaci tarifu došel svou arbitrární představou o „správné“ cenové úrovni.

1.5 Zamezení využívání zvláštního (univerzálního) tarifu po vyčerpání měsíčních objemů minut, SMS, dat

Na společném workshopu zorganizovaném ČTÚ k této problematice dne 27. dubna 2022 byla mimo jiné diskutována situace, co by se stalo v momentě vyčerpání určených jednotek minut, SMS a dat v tomto zvláštním (univerzálním) tarifu. **Tendence poskytovatele univerzální služby by byla, vzhledem k rizikovosti profilu oprávněných osob z pohledu jejich platební schopnosti a rizika zneužívání, zamezit další čerpání minut, SMS a dat (např. v polovině měsíce). Vyšší rizikovost plyne ze samotného navrhovaného principu zvláštního (univerzálního) tarifu poskytovaného pro oprávněné osoby za 0 Kč, a tak například rodiče by neměli problém dát takovýto tarif i malým dětem, které, bez nějaké předem nastavené limitace, by mohli potenciálně způsobit značnou škodu. Zamezení dalšího čerpání minut, SMS a dat nad rámec objemů tohoto tarifu by dle vyjádření ČTÚ na daném workshopu bylo zcela legální a v pořádku. Nicméně takovéto situace samozřejmě vyvolávají minimálně otázky sociální citlivosti takovýchto kroků a případně možností vyvinutí alternativních scénářů za jakých podmínek by mohlo dojít k dalšímu čerpání jednotek ještě v průběhu daného měsíčního období čili potřeba vývoje složitých ad hoc konstrukcí a procesů se zásahy do IT a vše čistě jen pro účely tohoto tarifu. To celé naprosto postrádá smysl.**

1.6 Pokrývání účelně a efektivně vynaložených nákladů včetně zajištění návratnosti a přiměřeného zisku – negativní dopad do investic

Ještě nejasnější je, jakým způsobem ČTÚ došel k tomu, že tento tarif při zpoplatnění 200 Kč pokryje účelně a efektivně vynaložené náklady, včetně zajištění návratnosti investic a přiměřeného zisku. Jsme přesvědčeni, že ČTÚ nemůže disponovat tak komplexními daty, aby mohl vyhodnotit, zda tento tarif pokryje účelně a efektivně vynaložené náklady, včetně zajištění návratnosti investic a přiměřeného zisku. Je totiž potřeba si uvědomit, že tarifní nabídka mobilního operátora se skládá z komplexní kombinace tarifů různých specifikací a cenových úrovní, a právě pouze tato komplexní nabídka jako celek může zajistit návratnost vložených investic. **V žádném případě nelze návratnost investic ani rámcově počítat z jednotkových výnosů/nákladů, které navíc zahrnují různé typy zákazníků a služeb, a na základě těchto veličin zkonstruovat „průměrný“ tarif. Je totiž zřejmé, že průměrná jednotková cena bude nízká díky neexistenci omezení shora (neomezené tarify), ale není možné takovou jednotkovou cenu aplikovat na celou tarifní nabídku. Vzhledem k dnešnímu počtu poskytovaných služeb v rámci US ZCP a předpokladu významného zvýšení tohoto počtu zařazením osob s nízkými příjmy by takový tarif mohl ovlivnit rozsah investic do mobilní i fixní sítě nebo ve svém důsledku zvýšit cenovou úroveň komerční tarifní nabídky. Takovéto negativní důsledky pro celý trh elektronických komunikací by byly zcela v rozporu s cíli státní politiky i cíli sledovanými ČTÚ.**

S výše uvedeným navíc souvisí skutečnost, že hodnota peněz se v čase mění (typicky snižuje). Navíc je nutné si uvědomit, že jsme v období, kdy dochází k dvouciferné meziroční inflaci. Odvětví telekomunikací je navíc nadprůměrně energeticky závislé a zároveň využívá velké množství průmyslové výroby (zařízení, síťové prvky ad.), která v posledních letech v souvislosti s kybernetickými hrozbami a zároveň pokračující krizí výrobního řetězce zažívá významný pokles na straně nabídky a tím pádem významné navýšení cenové hladiny. Skutečné zvýšení nákladů na tomto trhu je tak ještě významně vyšší než obecné zvýšení cenové hladiny v ekonomice měřené indexem spotřebitelských cen. To jde proti skutečnosti, že chce ČTÚ v rámci uložení US ZCP zavést fixní maloobchodní cenovou regulaci na 3 další roky ve formě pevně stanoveného tarifu za pevně stanovenou cenu. Právě tato skutečnost je jedním z důvodů, proč se cenová

regulace (typicky na velkoobchodním trhu), pokud má být uložena, stanovuje jako jednotková a pravidelně aktualizovaná, a nikoliv ve formě arbitrárního stanovení regulovaného maloobchodního tarifu.

Výše uvedené argumenty přitom nelze odmítnout s tím, že poskytovatel US ZCP má možnost takový tarif neposkytovat, když prokáže, „že by při poskytování tohoto zvláštního (univerzálního) tarifu za podmínek stanovených Úřadem neměl pokryty účelně a efektivně vynaložené náklady, včetně zajištění návratnosti investic, a nedosáhl by přiměřeného zisku stanoveného opatřením obecné povahy č. OOP/4/09.2014-6 v platném znění.“ Jedná se totiž o konstrukt představující presumci viny a způsob, úspěch a termín takového prokázání je pro poskytovatele před převzetím povinnosti velmi nejasný.

1.7 Negativní dopad na trh předplacených karet

Pokud by došlo k zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu, tak by to mělo významně negativní dopad na celý trh mobilních služeb založených na předplacených kartách, protože jsou ze strany sociálně znevýhodněných osob aktuálně hojně využívány. Zároveň je zřejmé, že segment trhu s předplacenými kartami je poměrně významně obhospodařován MVNOs. Proto v případě, že by došlo k zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu, lze předpokládat i silný negativní dopad na působení MVNOs na trhu elektronických komunikací.

1.8 Negativní dopad na státní rozpočet a riziko zneužitelnosti tarifu

Dalším aspektem je dopad na státní rozpočet. Je možné předpokládat, že s rozšířením počtu oprávněných osob se výrazně zvýší počet čerpaných státních příspěvků a tím objem prostředků nárokováný ze státního rozpočtu. **Zvláštní (univerzální) tarif tak, jak je v návrhu specifikovaný, by však tento nárok na státní rozpočet významným způsobem dále zvýšil. Tarif bez jakékoliv finanční spoluúčasti oprávněných osob by byl velmi rizikový i s ohledem na možnost jeho zneužití a následného zcela nekontrolovatelného růstu nároků na prostředky nárokované ze státního rozpočtu.** Domníváme se, že odebrání zvláštního (univerzálního) tarifu z podmínek poskytování US ZCP by mimo jiné výrazným způsobem snížilo riziko extrémního nekontrolovaného dopadu US ZCP na státní rozpočet.

1.9 Diskriminace a nerovné podmínky mezi uchazeči o US ZCP

V neposlední řadě je nutné upozornit na to, že povinnost poskytování zvláštního (univerzálního) tarifu by se vztahovala pouze na podnikatele poskytující mobilní služby. To by mohlo vyvolat diskuze o diskriminačních a nerovných podmínkách pro uchazeče o poskytování US ZCP ve výběrovém řízení, když na jednoho uchazeče by se vztahovala povinnost maloobchodní cenové regulace a na jiného nikoliv.

1.10 Shrnutí a závěr k návrhu na zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu

Závěrem konstatujeme, že zařazení zvláštního (univerzálního) tarifu vnímáme jako opětovnou snahu ČTÚ zavést cenovou regulaci mimo regulační rámec právního řádu České republiky a Evropské unie. Tentokrát navíc ČTÚ zamýšlí regulovat nikoliv velkoobchodní, ale maloobchodní trh, a to bez jakékoliv konzultace s regulačními úřady posuzujícími dopad takovýchto opatření na hospodářskou

soutěž a trh. Tento postup ČTÚ považujeme za nelegitimní a obdobně jako v předchozích případech věříme, že ČTÚ od tohoto návrhu na zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu nakonec odstoupí. ČTÚ zvláštní (univerzální) tarif navrhuje bez zákonného zmocnění a diskriminačně. S ohledem na očekávaný významný počet oprávněných osob čerpat tyto zvláštní ceny, tak zvláštní (univerzální) tarif výrazně potlačuje svým přístupem rozvoj konkurence na mobilním trhu.

Společnost O2 proto žádá ČTÚ, aby návrh na zavedení zvláštního (univerzálního) tarifu z US ZCP vypustil a přistoupil k vyhlášení výběrového řízení na US ZCP bez tohoto tarifu. V opačném případě by se společnost O2 takového výběrového řízení s vysokou pravděpodobností nezúčastnila.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

2. Umožnění využívání standardní bezpečnostní politiky v souladu s všeobecnými obchodními podmínkami poskytování služeb při poskytování US ZCP

Návrh na doplnění, změnu, zrušení nebo nahrazení textu ustanovení návrhu opatření:

Uvést v podmínkách poskytování US ZCP, že poskytovatel v souladu se svými všeobecnými obchodními podmínkami může v odůvodněných případech odmítnout poskytnout zvláštní cenový plán oprávněné osobě.

Odůvodnění:

ZoEK i návrh podmínek, které ČTÚ hodlá stanovit v rámci plnění povinnosti zvláštních cen je uvedeno, že osobám se zvláštními sociálními potřebami podle § 38 odst. 4 Zákona **bude umožněn** výběr cen nebo cenových plánů, které se liší od cenových plánů poskytovaných za běžných obchodních podmínek.

Vzhledem k tomu, že stát hradí pouze část ceny cenového plánu, a to konkrétně do výše 200 Kč vč. DPH, může docházet k neuhrazení části ceny, které je nad uvedený státní příspěvek. V takovém případě musí být poskytovateli umožněno postupovat v souladu s právními předpisy a všeobecnými obchodními podmínkami, a to mimo jiné včetně práva poskytovatele v odůvodněných případech odmítnout uzavřít smlouvu, požadovat složení finanční jistoty (depozitu), možnosti přerušování služeb a vymáhání dlužné částky vč. úroků z prodlení. Domníváme se, že by pro zvýšení právní jistoty poskytovatele měla být tato skutečnost uvedena ve výběrovém řízení a v rozhodnutí o uložení povinnosti poskytovat US ZCP.

Tuto připomínku považujeme za zásadní.

II. STANOVISKA A NÁZORY K NÁVRHU OPATŘENÍ:

(Český telekomunikační úřad k uplatněným stanoviskům a názorům přihlédne při konečném znění opatření, avšak nevypořádává je.)

Upozorňujeme na skutečnost, že prokázání oprávněnosti osobou s nízkými příjmy je předložení čestného prohlášení. Poskytovatel univerzální služby samozřejmě nemá možnost toto čestné prohlášení jakkoliv kontrolovat. Byť společnosti O2 nepřísluší hodnotit stanovení dokladů, kterými se oprávněná osoba prokazuje, upozorňujeme na možnost zneužití, respektive nemožnost kontroly tohoto čestného prohlášení minimálně ze strany poskytovatele US ZCP.

Datum: 22. 6. 2022

Jméno a příjmení, funkce oprávněné osoby: Ing. Miloš Koděra, senior specialista regulačních záležitostí

Podpis oprávněné osoby*): podepsáno uznávaným elektronickým podpisem

*) V případě zaslání tohoto formuláře elektronickou poštou nutno opatřit příslušnou datovou zprávu uznávaným elektronickým podpisem.